

מסורת הש"ס

(ה) [מוקפחא רפ"א]
(ג) [מנחות קנ:ג] (א) (דף ה:)
(ד) [נדנ"ל תמיץ] (ס) והאי
לפני כ"ד ז"ל, ה'בשנר הס'ד
ואח"כ ד"ה מתי איראוי כ"י
קודם וריקא לאחר כ"י ז"ל.
קבלה (ח) ז"ל ארמט פיהל
הס'ד וואח"כ ד"ה קומני
מועלין, (ז) ז"ל מועלין,
(י) ע"כ מיירי בורק אח"כ
מדקאמער שניט וימ"מ כי
פיגל ז"ל, (כ) הא לא פיגל אין
כ"י ז"ל, (ל) שנתקבלה הבשנר
ז"ל, (מ) דמסכתא ז"ל,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל זרק וכו'
אין מועלין בו ומשני ודאי
כז"ל והד"ה: (ב) ד"ה כל
וכו' קדשי קדשים אפילו
שלא כתיבה:

רבינו גרשום

[illegible]

יִצְחָק לוֹ. הָדָם כְּגוֹן שֶׁנִּתְקַבֵּל הַיּוֹם וְלֹא מוֹרֵק עַד לַמָּחָר אִם אָחֵל הַבֶּשֶׂר לִפְנֵי
 זִרְקָה וְזִרְקָה מוּעֵלִין בּוֹ אֲכָלוּ לְאַחַר זִרְקָה אֵין מוּעֵלִין בּוֹ דִּכְפִּירָה לִיה לְרִי שִׁמְעוֹן
 לֹן מוֹלִיֵּאת מִיָּד מַעֲלִיה בְּחִירָתָּ כֹּשֶׁר. קִמְנִי מִיֵּהָ לִפְנֵי זִרְקָה
 בּוֹ מֵאִי לֹא דִלְקָה מוּעֵלִין בּוֹ מֵאִי לֹא דִלְקָה מוּעֵלִין בּוֹ מֵאִי לֹא דִלְקָה מוּעֵלִין בּוֹ מֵאִי לֹא דִלְקָה
 דִּנְתְּקַבֵּל בְּכֹס לֹא נִפְיָק מִיָּד מַעֲלִיה עַד
 לְאַחַר זִרְקָה וְהִכִּי לִפְנֵי זִרְקָה מוּעֵלִין
 בּוֹ הוֹאִיל וְעִדְיָן אֵין מוֹרֵק הָדָם לֹא הִיה
 בּוֹ שַׁעַת הֵימָר וְשַׁמְעַ מִיָּה הֵימָר אֲכִילָה
 שֶׁנִּינִי: אֵין דִּקְבִּילָה סְמוּךְ לַשְׁמִיעַ
 וְהַסָּמָה. וְהַסָּמָה הִכִּי לֹן דִּלָּא הוּא שְׁהוּת
 לְהַמְחִירָה וְהוּא אֲכָל הַבֶּשֶׂר בְּלִילָה לִפְנֵי
 זִרְקָה וְהִכִּי מוּעֵלִין שְׁהִי הָדָם עִדְיָן כֹּל
 הִיה רָחוּ לִמְרֹק אֵין מוֹרֵק לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִמְחֹר
 הַעוֹמֵד לִמְרֹק כְּרוּק דִּמִּי: אֲכָל אֵין הוּא
 שְׁהוּת. דִּנְרָה לִזְרִיקָה אֲמִירָן מְרוּק
 דִּמִּי אֵין בּוֹ מַעֲלִיה דִּלְפִּנִי זִרְקָה שֶׁנִּינִי:
 אֵין אֲדִמְנִי לֹן שְׁמֵי זִרְקָה לִמְנִי
 הִכִּי שְׁקָלוּ קוֹדֶם שְׁקִיעַת הַחֲמָה דִּהוּה
 שְׁהוּת לְמַחְרָה וְלֹן אֵין מוּעֵלִין בּוֹ דִּהוֹאִיל
 וְהִיה עוֹמֵד לִמְרֹק כְּרוּק דִּמִּי הִיהִמָּר
 זִרְקָה שֶׁנִּינִי קָבְלוּ לְאַחַר שְׁקִיעַת הַחֲמָה
 דִּנְשַׁעַת בְּלִילָה לֹן וְלֹא הַבֶּשֶׂר מוּעֵלִין
 בּוֹ דִּשְׁהוּת אֵין רָחוּ לִמְרֹק זִרְקָה כִּשְׁהִי
 וְלֹא כְּרוּק דִּמִּי הִילֵכֵךְ מוּעֵלִין בּוֹ: הִכִּי
 נִמְנִי קִמְנִי קוֹדֶם שִׁירָה לִזְרִיקָה. דִּהָא
 דִּמִּי לִפְנֵי זִרְקָה הִינֵנו קוֹדֶם שִׁנְרָה
 לִזְרִיקָה שְׁקִיעַת אֲחֵר שְׁקִיעַת הַחֲמָה
 שְׁעִדְיָן לֹא נִרְהָ לִזְרִיקָה אֵין אֲכָל הַבֶּשֶׂר
 מוּעֵלִין בּוֹ אֲכָל אֲחֵר זִרְקָה אֲחֵר שִׁנְרָה
 לִזְרִיקָה שְׁקִיעַת קוֹדֶם שְׁקִיעַת הַחֲמָה
 דִּהוּה שְׁהוּת בְּיוֹם לְמַחְרָה אֵין מוּעֵלִין
 בּוֹ הוֹאִיל הִיה עוֹמֵד לִמְרֹק כְּרוּק דִּמִּי
 וְלֹעֲלוֹם הִיהִמָּר זִרְקָה שֶׁנִּינִי: ס"ש רִבִּי
 שִׁמְעוֹן אֲמַר בּוֹ. וְכֹלֵה מִיתְרָאָל כְּסוּיָא
 דְּלַעֲלִיל דִּשׁ נִתְמַר: לְאַחַר זִרְקָה אֵין
 מוּעֵלִין בּוֹ. דִּכְפִּירָה לִיה דִּזְרִיקָה פִּיגוֹל
 מוֹלִיֵּאת מִיָּד מַעֲלִיה בְּחִירָתָּ כֹּשֶׁר קִדְּשִׁים

בזריקת כשר ופליגא אדרב גידל. והכא ליכא למדק לטעמיה דר"ש כדדיק
לעילא בהציגול לעולם מועלין בו טעמא דציגול הא לא הוי פציגול אין מועלין
בו דלא סבירא ליה לר"ש זריקת פציגול מוילאי מדי מעילה בזריקת כשר:
מאי הוי אף דורא, וטעמא דמאס הכי הוא דפציגול אינו מוילאי מדי מעילה
אף על פי שזרק הא בכשר כיון שזרק אין מועלין בו ש"מ היתר אכילה
שנינו דבעינן שזרק: לא דלא זרק. אלא שמתקבל ככלי וצפיגול הוא דלא
אמרין כזרק דמי הא בכשר אמרינן כזרק דמי דהיתר זריקה שנינו:
אמלך זרק מהי אף דבעינן לממר דלאו מועלין בציגול מאי אריזא שנינו:
סיפא בקדשים קלים יתמי בקדשי קדשים כאן לפני זריקה מועלין בו
אחרי זריקה אין מועלין (א): והאי כפי נמי. מני מני ולא אינטיך
סיפא: אלא הא קמ"ל דכל לאוסי' יודי מעילה. כגון אימורי קדשים
קלים זריקה במקנה שאין בו פציגול אחרי' יודי מעילה האמורינן אלא
זריקה פציגול: כל לאפווי מדי מעילה. כגון בשר קדשי קדשים (ב) שלא
במקינה כגון זריקה פציגול מפקה מדי מעילה ודלא כרב גידל והיינו
דלאמרין במסכת מנחות [מנח] הא אימותב רב גידל דהא סתמא ורבי שמעון
מרייהו סבירא דלא זריקת מוילאי מדי מעילה בקדשי קדשים:
מנח"י

היהר אכילה וא"ם מנליה הא דדווקא בורק מיירי לתיקון יום דבלא פיהל
לתיקוןק זה אבל לא זרק ומאוס הכי מעלין דהיהר אכילה שמיני לא היהר
הפיהל מיירי בשפיגול בקוק קבלה כמו שפירשונו למעלה ומיני לא זרק וזרק
מאכל דמי דהר משעשע דורק ממש ופירש ריב"א דה"ק מאי לאו דורק
מפסקא מיהא מעילה ועל כרחק מיירי בורק ודוקא פיהל הוא דלא לאו מפסק
דורק דהר א"כ הוה ליה למימא לטולס דלעילי לא לאשמועינן דמיירי לא
בורק דאי בלא דורק מאי איירא פיהל אפילו לא פיהל נמי דהא צענין היא
בורק משום דהיהר אכילה שמיני לא זרק וזרק כלומא אדכרבי לימא לררבי
בורק ומאוס דהיהר וזיקא שמיני: **בבא אריתיו ב'** שלח מתיקנה לא

הוא זריקה. כתיקנה בלא פיגול מתא האומורין לידי מעילה ולא זריקת פיגול: גזון בשר קדשים אפילו שלא כתיקנה זריקת פיגול מפקא לידי מעילה ודלא

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

ביצור לן לפני זריקה מועילין בו לאחר זריקה אין מועילין בו קתני מיהא לפני זריקה מועילין בו לאו דהוה יז ביה שהות למיזרק דא בעי זריק. (סא) והא לפני זריקה ממש שלל זרק מועילין זו ואע"ג דליכא הימך זריקה מכל מקום מועילין זו משום דהימך אכילה שנינו לא דלא ה הוא

ר' א"ש נותר שמועלין
לין בו כיצד לן לפני
זיקה אין מועלין קתני
הוה שהות למזוריקה
ה היתר אכילה שנינו
עת החמה דלא היה
שהות מאי הכי נמי
תני לפני זריקה ליתני
שקיעה הכי נמי קתני
לאחר שיראה לזריקה

ש פיגול שמועלין בו
בו כיצד לפני זריקה
מועלין קתני מיהת
לאו דהוה שהות
קתני מועלין בו וש"מ
א הוה שהות למזורקה
קיה [מאי] ה"נ דנפק
א דתני לאחר זריקה
לאחר שקיעת החמה
לזריקה לאחר שיראה
שני קדשים מועלין מאי
יותר אכילה שנינו לא
ככי נמי דאין מועלין בו
ש קלים אין מועלין בו
באן לאחר זריקה הא
תני ליד מעילה זריקה
כל לאפוקי מידי מעילה
מפקע מידי מעילה:
מתנ'

שנינו ומ"מ קשה טו דל"כ א"י הו"א סיעתא למ"ד היתר אכילה שנינו ליתא
לדרב גידל וזה א"י טו דלמ"ד היתר אכילה שנינו לא מצי ליישב מתניתין
אמר לא גידל גידל אלא לעיל גבי תמני' דקתני שנשטח חוץ ולמנו וחוץ
לתקומתו^י מיי"ע על כרחך בורק כבר מדקתמן מועלין דלא בלא אורז מאי
איריא משום דפיגל אפילו לא פיגל גמי כיון דהיתר אכילה שנינו יו"מ מ"מ
י' פיגל אפי"ג דורק לא מפקע מידי שיעילה אלמא כ"י אמרין מצי היתר
אכילה שנינו איתא לדרב גידל וזה משמע דליהא דרבי גידל אלא א"כ
אמרין היתר זריקה שנינו ואומר השך מקווי דהא לא קשוי כלל למ"ד
היתר אכילה שנינו אמר לך דכו"י עלמא אית לכו כוותי דהיתר אכילה שנינו יו"
ישמעל' אית ליה לר' יהושע לדרב גידל כדפרישטו דעל כרחך מיי"ר בורק
בזמנא דהי"א אית ליה לדרב גידל אמר לך דכו"י עלמא אית
לכו כוותי דהא איתא זריקה פיגול יו"מ ומפקע מידי שיעילה ובהא פליגי דר'
יהושע אלא ליה היתר אכילה שנינו ומיי"ר בורק כדפרישטו לעיל ור"ש
אלא דמתניתא מיי"ר בלא זריקה ואית ליה היתר זריקה שנינו: **עא** **תא** שמע
הפיגול בדקשי קדשיה מועלי' גט ב'ו'. ללא דורק וט"מ היתר אכילה שנינו
דמשמע דורקא פיגול מועלין **היא** דכלא אפילו א"י מועלין ב'ו דורוקא משום
דורק לא וארכא היתר אכילה לא לא אורז אלא פיגל מועלין כיון דליכא

כן מועלין דילמא ה"ה בלא זרק י"ל דהכי פירשו לאו דזרק דהוה שבות
 וקא שניו חמיו ^{מא} שתיקנה בהבשר מיד נפק מיה מעילה והא דקאמר
 וזמר דלא נראה לזריקא דליכא השתא הימור לזריקא וזה פירוש דחוק הוא
 ודאי דהיינו לה ^א מפנה א' אחא לא שתיקו מעלין כדכר גידל זריקת פירול לא
 זריקת מעילה לה לא פנה אין מועלין ו^ב דהיינו דהיינו מעילה שני דאי הימור
 זריקת ודכר גידל אללא ודאי הימור אכילה שניו וא"כ על כדכר מיייר
 אכילה אללא ודאי מיייר בזרק והוי פשיעתא לזרב גידל ג' דודאי מיייר
 יידידל בזרק כל גידל כן הוה מפקא מידי מעילה אללא מיייר בלא
 מא והיוו כר מיייר כל לאפוקי מידי מעילה שלא כתיקנה נמי מפקע
 כר גידל פירשתי טעם נכון:

נשר
 שנתקבל בהכשר תיבת שניתקנה נמוק: **נע** מאד דרוק תיבת דהא נמוק: **ט** מסתמא דאתא לאשמרעין כו
נל דלא מפקא מידי אות **ע** נמוק: **נל** כדלעיל **דף כ' ע"ג**: **נל** גידל דהיתר כו'. על תיבות דודאי מיירי
 להורות כי לפ"ד הוא יתר ונמוק:

עין משפט
נר מצוה

בג א מיי פ"ג מהלכות
מעילה הלכה א:

שיטה מקובצת

[illegible]